

TELE

P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N

Nr.4

1998

25.årgang

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Adresse:**Telepensjonistenes Landsforbund****Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo****Telefon 22 77 87 12****Landsstyret**

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Björg Avnskog, Erleveien 30, 5030 Landås	55 28 08 20
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Tor Andreassen, Tandstadveien 22, 3140 Borgheim Arne Kristensen, Larsbråtveien 1, 0674 Oslo Aasta Vagle, Syftesokveien 13, 4046 Hafrsfjord	33 38 67 75 22 32 30 12 51 59 04 94
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18 a, 9400 Harstad Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 61 36 00 59 22 18 09 05
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1347 Hosle	22 65 30 05 67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen tlf. + fax: 32 83 23 48

Trykk: Falch Hurtigtrykk, Oslo 13646 www.falch.no

Opplag: 3450

Frist for innlegg til neste nr.: 10. februar 1999

Forhandlinger

Det mest provoserende i framlegget til statsbudsjett for 1999 er vel forslaget om at reguleringen av G (Grunnbeløpet i folketrygden) skal ligge 0,3% under det generelle lønnsoppgjør. Så har da også Norsk Pensjonistforbund (NPF) sagt kraftig fra om dette i et brev til regjeringen av 30.10.1998, i en oppfølging av et møte med Stortingets sosialkomité 27.10.1998:

«Norsk Pensjonistforbund anmodet Sosialkomitéen om at dette forslaget fra Regjeringen måtte ansees å være så vel lovstridig som i strid med forhandlingsavtalen av 20. mars 1991 som fastsetter at det skal føres forhandlinger

mellom pensjonistenes organisasjoner om regulering av Grunnbeløpet før det legges fram forslag for Stortinget. Norsk Pensjonistforbund har framhevet at Regjeringens handlemåte i denne saken var enestående bl.a. fordi det aldri tidligere har forekommet at en Regjering har brutt den gjeldende forhandlingsavtale.»

Så langt om reguleringen av G. På våre vegne forhandler NPF med regjeringen om en rekke andre spørsmål. En oversikt får man når sakene samles i én protokoll fra forhandlingene om forutsetninger i kommende års statsbudsjett. Her er en slik protokoll fra forhandlingsmøter 18.6 og 16.9.1998:

1. Folketrygdens særtilllegg heves til 100% av grunnbeløpet
2. Vern av opptjente rettigheter i folketrygden
3. Pensjonsinntekter som fører til tap av samlet pensjon, «negativ effekt»
4. Samordning av lave pensjoner i forbindelse med økning av særtillegget
5. Bostøtte til pensjonister
6. Særfradrag ved beskatning av alderspensjonister
7. Pensjonistenes avgift til folketrygden
8. Hjelpemiddelsentraler
9. Gravferdshjelp
10. Ektefelle/samboer – gjennomgang av regelverket
11. Forskning innen gerontologi/geriatri
12. Tannhelse
13. Fritak for brukerbetaling
14. Utbygging av enerom m.v. og øvrige kommunale tiltak for eldre i kommunene
15. Kvalitetssikring i sykehjem
16. Fastlegeordning for eldre
17. Eldreråd i fylker og kommuner – 1999: FN's eldreår
18. Statsbevilgning til Norsk Pensjonistforbund.

Protokollen er ikke bare lystelig lesning. For to av spørsmålene, 3 og 4, konstaterer Sosialministeren at samordningsloven er meget innviklet og at det er vanskelig å komme frem til løsninger. Vi får imidlertid en beroligende forsikring om at både Finansdepartementet, Sosialdepartementet og Sosialkomitéen i Stortinget arbeider med disse spørsmålene.

Normalt tas ikke møtereferater og forhandlingsprotokoller inn i «Telepensjonistens» spalter. Denne type informasjon sender forbundskontoret til lokalforeningene, der lederne sørger for videre orientering. Spesielt interesserte kan få detaljert informasjon ved henvendelse til lederne. Som et ledd i vårt lille korstog for å vekke våre medlemmer til større kunnskap om forvitringen av våre pensjonistvilkår, kan det være nyttig å gjøre et unntak for å se på hva som ligger bak setningen: NPF forhandler på våre vegne.

Henrik Jørgensen

Annies 100 årsdag

Jeg har vært i bursdagsselskap, og ikke et hvilket som helst, men i Annie Erichsens 100 årsdag.

Sammen med 3 av Annies venninner fra foreningen overrakte vi kake og blomster fra Telepensjonistenes forening Oslo. En forening hun er glad i, og hvor hun med sitt tidligere engasjement har vært med på å gjøre foreningen til det den er i dag.

Som en dronning satt hun med sitt flammende røde hår, i sin stol på Sykehjemmet og ønsket oss velkommen. Men hun henstilte oss om ikke å bli 100 år, «for det er bare noe tull», sa hun.

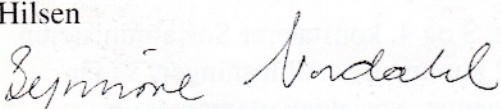
Hun leser aviser og var svært oppdatert i hva som skjedde, og hun har en hukommelse noen og hver kan misunne henne. En slagferdig replikk lå hele tiden på lur.

Et stort øyeblikk var det da hun fikk overrakt gratulasjonstelegram fra H.M. Kong Harald. Stolt og glad var hun også over oppmerksomheten fra sin kjære forening. Hun ba oss flere ganger om at vi måtte hilse tilbake fra henne og takke for all oppmerksomheten.

Det er ikke mange som opplever å bli 100 år, men det er neimen heller ikke mange som opplever å komme i 100 års bursdagsselskap. Så tusen takk Annie!

Det føles fantastisk, og etter å ha truffet deg – sett og hørt deg, ja da er det man får lyst til å bli 100 år!

Hilsen

Telepensjonistenes
forening Oslo

Hurra for deg som fyller ditt år

Tekst: Margrethe Munthe

Hurra for deg som fyller ditt år.

Ja, deg vil vi gratulere!

Alle i ring omkring deg vi står, og se, nå vil vi marsjere,

bukke, nikke, neie, snu oss omkring,

danse så for deg med hopp og sprett og spring,

ønske deg av hjerte alle gode ting

og si meg så, hva vil du mere?

Høyt våre flagg vi svinger. Hurra!

Ja, nå vil vi riktig feste!

Dagen er din, og dagen er bra,

men du er den aller beste!

Se deg om i ringen hvem du vil ta.

Dans så en dans med den du helst vil ha!

Vi vil alle sammen svinge oss så glad,

og en av oss skal bli den neste!

Mandat for arbeidsgruppe

til utredning av fordeling av velferdsmidler og driftstilskudd til lokalforeningene

I møte 9.9.1998 har Landsstyret utpekt følgende arbeidsgruppe:

Evald Hagenes, lokalforeningen Helgeland,
Elsa Jervan Håker, lokalforeningen Ofoten og Sør-Troms,
Arne Tofte, lokalforeningen Sentrale enheter.

Arbeidsgruppen gis i oppdrag å utrede nedenstående spørsmål i en dialog med Landsstyret, med henblikk på at Landsstyret kan fremlegge forslag til vedtak i Landsmøtet/1999.

1. Bør fordelingsnøkklene for tildeling av velferdsmidler og driftstilskudd til lokalforeningene endres i retning av å gi differensierte tilskudd?
2. Bør nåværende skille mellom velferdsmidler og driftstilskudd oppheves?

3. Bør medlemskontingenten i lokalforeningene harmoniseres? I tilfelle hvilket minimumsbeløp bør fastsettes?

Kommentar til spørsmål 1

I tillegg til differensiering etter størrelsen av foreningene, som i dag, bes det vurdert om

- tildeling av velferdsmidler bør differensieres etter foreningenes aktivitetsnivå og om
- tildeling av driftstilskudd bør være avhengig av i hvilken grad Telenor på det enkelte sted krever betaling for sine tjenester.

Kommentar til spørsmål 2

Etter vedtektene skal fordelingsnøkkel for velferdsmidler fastsettes av Landsmøtet. Til nå har fordelingsnøkkel for driftstilskudd vært fastlagt av Landsstyret etter en omgang med innhenting av budsjettforslag fra lokalforeningene.

Sny

Arvid Hansen har i sin diktsamling KOM SOMMARVIND følgende dikt som viser at det ikke er uvanlig med mye snø i Nord-Norge:

Har dåkker sett ei sånn allmakt av sny
Sånt førferdels te båttenlaus foss
Et ras ifrå hemmelen, en kælanes sky.
Dein her gangen tar han oss.

Berga blir borte. Se, fjære e flat!
No gjenstår det ett: Vi må be!
Du Herre som lovt oss ferskfesk te mat,
sny ikkje have'ne!

VG 9/1-98

Ingen nød!

Akk, etter jul
er mange raka fant,
men heldigvis,
for meg er
ikke dette sant.
Jeg lever flott
av luft og kjærlyghet
og plenty oppspart
flaskepant.

Kat.
Trondheim

Telepensjonistene Tønsberg

hadde et «stort treff» med «gamle» kolleger fra tidligere Sør distrikt 20. august -98. Her var telepensjonister fra Kristiansand i sør, til Drammen i nord, – i tillegg til et godt tilskudd av Tønsbergforeningens egne medlemmer av arten pensjonister. Kl. 10.00 møttes vi ved Fylkesmuséet, mer enn 90 personer, og kjørte deretter opp til «Seterkaféen» til frokost og informasjon av vår leder Astrid om opplegget for dagen.

Vi hadde leiet 3 dyktige guider for å ta våre gjester med på «byvandring» for å vise fram den koselige byen vår, og de aller fleste, også «byboende», ble med på en vandring i gammelt og historisk Tønsbergmiljø. Med «Seterkaféen» som beleilig utgangspunkt, og med «Slottsfjelltårnet» like over, var det naturlig å starte turen opp mot byens beste utsiktspunkt. En stor skuffelse var at «Tårnet» var lukket og låst. Her hadde vi i styret forsømt oss grundig, som ikke hadde sjekket åpningstiden på forhånd, men vi fikk bare ta det til etterretning. Været, som ikke var det aller beste da vi startet «dagen vår», ble bedre og bedre ut over dagen, – litt «blåsete» riktig nok, men opphold med solglimt. De tre guidene fortalte og forklarte. Steder, anekdoter og gammel Tønsberghistorie fikk «nytt liv», etter som vi ruslet i hælene på de dyktige fortellerne, og fikk «rusket opp i» halvglemte, historiske kunnskaper

om/i/fra byen vår. (Tønsberg er da Norges eldste by, vi som bor her tviholder på *det*, selv om vi har fått *en viss* konkurranse fra Skien...) Guidene «fortalte seg» ned over i byen, via Domkirken, over Bryggene, St. Olavsklosteret, og endte på Torvet. Da var vi dyktig slitne i bena, og det var godt å få hvile til en kaffekopp, før vi igjen tok fatt på turen opp til «Seterkaféen» til rømmegrøt og spekemat, og senere foredrag om utviklingen av styresmaktenes «siste krumspring» når det gjaldt pensjonistoppgjøret. *Den* saken ble godt ivaretatt av leder for «Aksjonskomitéen for offentlig ansattes pensjonsrettigheter», Irene Nordmo. Dette *kan* hun som ingen andre, og mens vi andre koste oss med kaffe og rømmevafler, serverte hun oss et, – i utgangspunktet, – fryktelig tungt og ubegriplig stoff, *uten manus*, på en faktisk lettfattelig måte. Man kan bare la seg imponere!

Etter utveksling av hilsener, ønsker og forsikringer om at «dette må vi gjenta», tok vi avskjed med alle våre gjester. «Treffdagen» vår var over. Og *så* kom regnet....

Takk til alle som kom.....

På vegne av Telepensjonistene Tønsberg

Oddrun Bjerkan

Oddrun Bjerkan, sekr.

No ringjer klokker

No ringjer klokker jola inn
frå strand til høgfjellsbre –
Det tonar mildt mot ope sinn
eit bod om jolefred.

No skin det glade barnesmil
rundt ljøs og joletre, og ingen ber på nag og tvil,
men kav og strid legg ned.

No fell den kvite jolesnø
mot mark og skog og fjell
og gjer naturen trolsk og var
og stemningsfylt mot kveld.

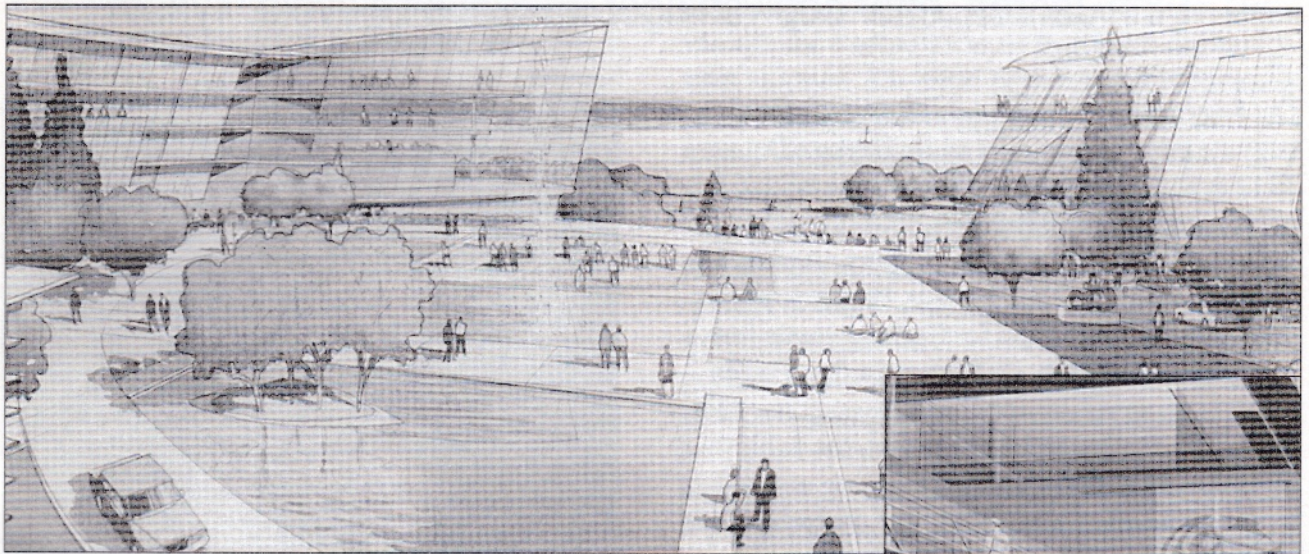

No roar seg dei såre sinn
og finn sin trøystarmann.
Ein bodskap går mot hjarto inn
så heilstøypt, god og sann.

No ringjer ut fra kyrkjetårn
ei glede rik og stor –
Gjev alle verdas menneskeborn
var syskin på vår jord.

Rolf Tvinnereim

Telenor bygger sju ganger Ullevål

Telenor har valgt fellesforslaget fra Trondheimsfirmaet HUS Sivilarkitekter MNSL og det amerikanske NBB Architects for sitt nye hovedkvarter på Fornebu.

Hovedkvarteret skal bygges på Telenors tomt ved Fornebulandets østre strandlinje. Området er på 215 dekar. Hovedkvarteret som skal romme 6000 arbeidsplasser og nødvendige fasiliteter, blir Norges største kontorarbeidsplass og vil i areal utgjøre sju ganger Ullevål stadion. De første medarbeiderne fra Telenors 35 ulike adresser i Oslo skal etter planen flytte inn i det nye hovedkvarteret i år 2001. Byggeprosjektet er kostnadsberegnet til i overkant av tre milliarder kroner.

Det endelige valget ble tatt etter omfattende evalueringer, hvor en rekke fagpersoner, ledere og ansatte deltok. Kravet til estetikk, nytenkning, funksjonalitet, rask kunnskapsdeling, miljø og økt verdiskapning var stilt som sentrale krav. I tillegg skal bokostnadene reduseres med 20 prosent eller 70 millioner kroner årlig, forteller prosjektdirektør Tom Henry Knudsen.

Vi står foran en stor jobb med svært høye ambisjoner. Det nye hovedkvarteret skal bidra til å styrke selskapets profil utad og vår identitet innad. Bygget skal bli en trivelig og inspirerende arbeidsplass. På den måten vil vi bygge Nordens fremste arbeidsplass for nyskapende virksomhet, sier Knudsen.

I begrunnelsen for valg av løsning blir det lagt vekt på at Telenor med dette får et hovedkontor som er en arkitektonisk milepæl og gir en hensiktsmessig funksjonell løsning.

I en egen tredimensjonal Virtuell Reality-modell skal det nye hovedkvarteret «bygges før det bygges». Modellen gir et tredimensjonalt inntrykk av planløsninger og byggetekniske element. Slike modeller brukes i dag innenfor flyindustrien og offshore. Telenor er med dette banebrytende i å ta det i bruk som et verktøy i utviklingen av kontorløsninger. En slik modell gjør det mulig å vurdere materialvalg, fasadeløsninger, lysforhold og arbeidsplassløsninger i en virtuell virkelighet før de bygges, og dermed gi prosjektet bedre og raskere beslutninger. Modellen gjør det også lettere for de framtidige brukerne å gi tilbakemeldinger på ønsker og behov, sier konserndirektør Magnus Dokset.

Tegningen viser Telenors nye hovedkvarter, som skal romme over 6000 kontorarbeidsplasser.

Utbyggingen av Tronfjell

Finn Jahren, etter opplysninger fra Klaus Lillevold, Tynset

Det begynner å bli lenge siden Telegrafverket begynte å bygge stasjoner på fjelltopper. Det var i 1912 at Rundemannen ved Bergen ble bekledd med en kystradiostasjon, men det store rushet begynte i 1950-årene med etablering av radiolinjestasjoner og FM-kringkastere. Hangurtoppen ved Voss og Lyheia opp for Farsund var de første på kringkastingsiden. Da fjernsynsutbyggingen ble vedtatt, spratt det opp fjernsynsstasjoner både her og der. De spratt ikke forresten, for de ble bygd opp med energisk innsatsvilje og mye slit i uveisomt terreng i mye dårlig vær. På forhånd var det blitt utført feltmålinger – en tålmodighetsprøve uten like. En rekke fjelltopper ble bebygd med fellesstasjoner for radiolinje, FM og TV – det var det alminnelige – en del stasjoner hadde bare radiolinjer og noen hadde bare FM og TV.

I Alvdal kommune i Østerdalen ligger en høy fjelltopp som heter Tron – 1666 m.o.h. på det høyeste punktet. Denne toppen ble tidlig blinket ut som aktuell for stasjon. Ja, det hastet så med å få markert Telegrafverket på denne toppen at det ble foretatt feltstyrkemålinger for FM og TV midt på kalde vinteren. Og kaldt kan det være i Østerdalen. En av de som var med på denne moroa, har gitt følgende skildring av forholdene:

«Det var 20 kuldegrader hele den uken vi lå der. Vi hadde fått lånt et militærtelt, og det hadde parafinovn som for så vidt var effektiv, men førte til at det ble 50 varmegrader oppunder taket i teltet, men 0 grader ved gulvet hvor vi lå. Målingene viste imidlertid at mange husstander kunne nås fra Tron, så innsatsen var ikke bortkastet.»

Det ble et «Neumann-tårn» på Tron. Navnet har det etter overingeniør og anleggssjef i Kringkastingskontoret i Telegrafstyret, Thomas Neuman – kjent i vide kretser for sin resolutte form for ledelse. Han hadde idéen fra Tyskland hvor han hadde sett slike bygninger som unektelig har likhet med et fyrtårn. Og tårnet må ha hatt livets rett for det står der ennå og huser alt utstyret på denne klippen. Riktignok er det bygd

Foto: Ola Nyeggen, Alvdal

Norsk vinter kan være hard på Tronfjell. Bilde er hentet fra omslagssiden på «Verk & Virke» nr. 3/1960.

til et flathus hvor driftspersonalet holder til når de er på besøk, og dessuten reserveaggregatet som skaffer spenning når elektrisitetsverket svikter. Ledelsen har erkjent at 1666 meter kan være utrivelig, så det er bygd en tunnel fra flat-huset til tårnet.

For snart 40 år siden – sommeren 1959 – ble tårnet påbegynt, og allerede året etter var de ivrigste ute med utstyr som de ville ha inn. Radiolinjekontoret var først og flyttet inn med 48 kanalutstyr for radiolinja Gjøvik-Trondheim. Sent på året – 20. desember 1960 – ble FM-senderen satt på lufta, og de lytterne som hadde vært forutseende nok til å kjøpe radiomottaker med FM-bølge, fikk fine mottakingsforhold.

Fjernsynet var vedtatt i Norge, og i Østerdalen lå forholdene godt til rette. Det var bare å klem-

me til med en sender på Tron. Det ble gjort. 22. november 1963 kom TV-senderen på lufta. Men skrekk og gru: Den første meldingen som østerdølene fikk over dette vidunderet, var at Amerikas president John F. Kennedy var myrdet i Dallas, Texas. Siden er det kommet hyggelige meldinger over senderen, og nå får de østerdølene som bor lagelig til, også program 2 over en 400 W's frekvensomformer.

Tron ble relépunkt på radiolinjen Oslo-Trondheim, og det første utstyret var et produkt fra STC England som ikke holdt mål. Feilene var mange og leverandøren ble aldri ferdig med linjen. De lokale teknikerne måtte rette alle feilene og dessuten være med til fjells når engelskmennene skulle arbeide med utstyret. Dette ble erstattet i 1975 og skrotet. Nytt radiolinjeutstyr ble installert med korte intervaller, og i 1986 smalt det til med digitalisering – 4 stykker 140 Mb/s radiolinjer ble satt i drift. I dag er det ikke analogt radiolinjeutstyr igjen på Tron.

Men toppen ligger fortsatt på 1666 m.o.h. og krever sitt. I 1974 var det en nestenulykke. Det

var vinter og storm da to av driftspersonalet var på vei i et beltegående kjøretøy mot toppen. Så skjer det som er driftspersonalets skrekk – det ene beltet vrenget seg av og der satt de to. Det var umulig å gå nedover til bygda for det var imot stormen. De måtte oppover mot toppen, og til slutt fikk de karret seg opp til tårnet. De var reddet. Mye ble ordnet etter den episoden.

Alle fjelltoppstasjoner har hver sin egenart, men de har også mange likhetspunkter. Tron har den egenart at den er den nest høyeste fjelltoppstasjonen i Norge, men har ellers mange likhetspunkter med andre fjelltoppstasjoner, både hva gjelder bygninger og utstyr. Forholdene for driftspersonalet har blitt bedre etter hvert, men fortsatt kan det være en påkjenning å ta seg fram til stasjonene der de ligger høyt til fjells.

Red. merkn.: Noen fjelltoppstasjoner er innlemmet i Telenors verneplan for verneverdige bygninger m.v. Tronfjell er en av dem. Dette innebærer at de opprinnelige husene blir vedlikeholdt og ikke revet ned.

Stor aktivitet på kursfronten blant telepensjonistene i Trondheim

Bilkurs

11 pensjonister i Trondheim har i høst gjennomført «Kjøretreffet for deg over 60». Kurset er et samarbeidsprosjekt mellom Statens vegvesen og Folkeuniversitetet.

På forhånd hadde vi invitert Odd Einum fra KMS (tidl. NAF kjøreskole) for å orientere om bilkurset «I riktig fil med et smil». Kurset omfatter 12 timer teori og 3 timer praktisk kjøring.

Evalueringen av kurset viste at det var mange fornøyde deltakere – morsomt og lærerikt var konklusjonen.

Kurs i juridiske emner

36 pensjonister var i oktober på 1-dags kurs i juridiske emner. Advokat Frode Kirkhus la fram stoffet på en grei og oversiktelig måte. Forsamlingen deltok aktivt med spørsmål og innlegg underveis. Det ble servert lunchtallerken og kaffe underveis slik at det sosiale aspektet også ble ivaretatt. Det var en lærerik og trivelig dag.

PC-kurs

PC-opplæring er populært blant pensjonister, og kurs er planlagt i januar 1999. Det er Telenor som står for opplæringen. Kurset blir lagt opp som et nybegynnerkurs, men også litt om bruk av Internett.

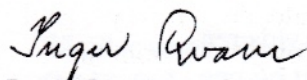
Kurs i slektsgransking

Bruk av PC er et verktøy for slektsgranskere, og vi tenker å følge opp PC-kurset senere på året med et kurs i slektsgransking.

Som dere ser har vi varierte tilbud, og vi kan ikke klage på interessen blant medlemmene.

Trondheim, 041198

Med vennlig hilsen

Inger Qvam
Telepensjonistenes forening
Trondheim

Hva mener politikerne med en rik pensjonist?

Reduksjonen i Særfradraget er ment å ramme pensjonister med en god inntekt. Reduksjonen rammer pensjonister med en inntekt på noe over 140.000. Er dette regjeringens oppfatning av en høy inntekt? Bruker Regjeringen et eget strenge- re vurderingsgrunnlag for pensjonister enn for andre grupper? Er regjeringen iferd med å innføre en behovsprøving av fradraget? Er en alderspensjonist med en totalformue på ca. 500.000 en krøsus, en riking? Han har et hus han har reist med stor egeninnsats, (som ligningsvesenet årlig har oppjustert verdien på og gjort ham rik) og en bil i familieklassen. Videre har han 150 - 200.000 i banken, som han har lagt seg opp gjennom 40 års nøysomhet og sparing. Men i huset til to-tre hundretusen må jo pensjonisten bo – også om han blir gammel! Det er liten ledig plass andre steder. Hvordan ville det forresten ha vært om ikke de fleste av dagens alderspensjonister selv hadde sørget for egen bolig? Det ville kanskje ha skapt problemer for både kommunenes og Statens Sosialbudsjett.

Hva med de forargelige 150-200.000 i banken, er det rikdom? Det er jo tross alt ikke mer enn en halv eller en snau årslønn for en yrkesaktiv (eller en tredjedel av den skattefrie inntekt fra en bestselger, skrevet på under 300 timer!). Det er vel ikke så galt å påstå at dagens alderspensjonister tilhører en nøysom generasjon. De fleste av dem har vært oppdratt til alltid å legge noe til side av lønna for å kunne møte verre tider – og de *har* opplevet verre tider! De var barn i de harde 20-30 åra, de var ungdom under krigen, og de var i *sin* etableringsfase da et ned-

slitt land etter 5 års okkupasjon og en krigsherjet og nedbrent landsdel skulle gjenoppbygges.

De fleste av dagens alderspensjonister er opplært til å klare seg selv – med det de har. Hvis nå den yngre politiker-generasjonen skulle være av den oppfatning at det er for galt at de som har levet lengre enn dem selv skulle ha nedbetalt sin gjeld og kanskje til og med gjennom nøysomhet ha spart seg opp penger – så forsøk å bære over med det, de kan jo så allikevel ingen ting ta med seg! De fleste alderspensjonister har jo vært vanlige lønsmottakere som dem! De fleste alderspensjonister har også vært foreldre og besteforeldre, en god del alderspensjonister er også oldeforeldre – og mange lever gjennom sine barn, barnebarn og oldebarn – de er opptatt av at det skal være igjen noe etter dem! Vi vil avslutte denne filosofering med et velment råd. La pensjonistene få glede seg over det de har karret seg sammen gjennom et langt liv, la dem få drive på med sitt og selv ha gleden av å fordele det de har – det kan bli like rettferdig og samfunnsnyttig som om yngre utålmodige politikere skulle få hånd om fordelingen.

Det ivres fra politisk hold at man skal planlegge sin pensjonistalder og alderdom. Livsløpsbolig, sparing, m.m. Da er det dårlig gjort å forandre reglene på oppløpssiden og i sluttspurten! *Det er for sent å legge om forberedelsene til pensjonsalderen når en allerede er pensjonist!* Så våkne opp pensjonister! Følg med våre politikere! Er du passiv og tar alt som en selvfølge – vil du før eller senere måtte ta følgene selv!

23.06.98..OD

Fredelig jul

Julaften er årets høytidsstund,
snøen dekker plen og lund.
Kirkeklokkene ringer julen inn,
med bud om fred i hus og sinn.

Kirkegården ligger så uskylds ren,
snøen har gjort den så hvit og pen.
Tusen fakkeltokser i skumringen skinner,
symbolsk om våre kjære de minner.

En stille stund vi ved graven har,
tanker vi sender til mor og til far.
Plassen ved bordet blir tom der hjemme,
men bildet i sinnet vil vi alltid gjemme.

Fredelig jul vi hvisker så stille,
fra øyet kanskje en tåre vil trille.
Så bøyer vi hodet i ærbødighet,
mens hjertet fylles av takknemlighet.

Marit Lolland

Jeg har vært heldig

...som har fått være med på tur til Dovre Nasjonalpark med telepensjonistene i Nord-Østerdal. Invitasjonen fikk jeg ombord på danskebåten på det store landstreffet i april. Turen skulle foregå i midten av august, og så lenge i forveien hadde jeg ingen planer da. Hele våren og sommeren gikk og jeg hørte ingenting fra Nord-Østerdal. Vel, vel, tenkte jeg, da har de vel glemt meg. Men mandagen før turdagen som var på fredag, ringer telefonen. Det var Klaus som ville vite hvilket tog jeg kom med, for han og Astrid ville møte meg på stasjonen. Jeg skal si jeg fikk det travelt – for det første måtte jeg reise på torsdag, for det tar ca. syv timer med tog til Tynset fra Drammen, hotell skulle bestilles selv om Astrid ville at jeg skulle bo hos dem, men en «gammel» eksentrisk teledame som meg, vil heller ha sin tilvante morgensommel alene på hotell. Plassbilletter skulle bestilles og – hva skulle jeg ha på meg? Ullgenser eller silkebluse? Tynset midt i august kan være så ymse.

Joda, Astrid og Klaus var på plass når 6-toget ankom Tynset. Det første jeg sa, husker jeg, var at på reisen med Hurtigruten hadde jeg aldri sett så mye fjell, stein, skjær, vann og hav før, men her i Østerdalen hadde jeg heller aldri sett så mange trær før (forrige gang var det mørkt). De kjørte meg til hotellet og sa at jeg ville bli hentet om halvannen time til kaffekos hjemme hos dem i deres nydelige enebolig. I mellomtiden spiste jeg sprøstekt fjellørret i rømmesaus med hvitvin og agurksalat i hotellets spisesal. Jeg koser meg skikkelig når jeg er på Tynset.

Kl. 9 neste morgen møtte jeg opp på bussterminalen hvor jeg traff nye og gamle kjente. Reisen gikk sørover forbi Tron-fjellet til Alvdal hvor to til kom ombord, tilsammen 28 pluss meg. Derfra vestover til Folldal hvor dalen videt seg ut med vakker utsikt til Rondane. «Se mellom de to fjellene der», sa naboen til meg – «der ser du Snøhetta, men bare foten, for toppen har tåkeskyene på».

Så videre over Hjerkinsnør hvor vi etter noen kilometer kom til seteren Grønbakken som lå midt

oppe på høyfjellet og er eid av et av foreningens medlemmer, Ragnhild Grønbakken. Jeg hadde aldri vært på en aktiv seter før, og gledet meg. Vi måtte gå ca. 10 min. fra E6 frem til seteren hvor melkespannene og separatorene hang til lufting på seterveggen og ca. 8-10 kuer gresset på setervollen like ved. Her ble vi servert ekte rømmevafler med ekte seterrømme som var mer gul enn hvit og jordbærsyltetøy og ekte kokekaffe på fjellvann. Nå var vi midt i moskusens rike, men jeg så ingen moskuser heldigvis, men det var oppslag på E6 om at dyrene var farlige – så hold dere unna. På denne seteren hadde de bilder tatt fra E6 av moskusene som var helt inntil seterveggen og det var merker på veggen etter at de hadde gnidd seg på den.

Glade og mette og etter ca. en og en halv times kjøring langsmed Driva kom vi til det kjente alpinsenteret Oppdal som bar tydelig preg av at pengesterke alpinturister hadde vært der før oss. Herfra svingte vi vestover og kom til den kjente bureisingsgrenda Nerskogen. Her fikk vi besøk av forfatteren Marie Wiik som fortalte om bosettingen i Skårdalen som startet 4. juli 1927. Den øverste gården ligger på 790 m over havet, og ingen av gårdene er under 35 mål. Her var det også en minnestein av sammensatte skiferplater fra et stort skiferbrudd i nærheten. Skiløperen Sverre Stensheims hjem lå like nedenfor her og var en stor gård i to etasjer.

Nå nærmet vi oss Berkåk og Rennebu og her skulle vi på Rennebu-martnan bl.a. for å spise middag. Denne martnaden hadde på forhånd kvalitetskontrollert de 170 søkerne om utstillingsplass, så det var skikkelige varer vi ble tilbudt. I de to timene vi hadde til rådighet, var det bl.a. fremvisning av bunader, men det jeg merket meg mest, var Rennebu-koftene. Veldig flotte og nydelige i sort og hvitt og håpløse å strikke selv for en ekspert, tror jeg.

Så gikk veien tilbake til Tynset langs med Orkla, forbi Bjørnsons fødested Kvikne og med

Fortsettes neste side

På VIP-møte i Tønsberg

Ja, jeg må få kalle det det da både rådgivende konsulent i Statens Pensjonskasse Torolf Støyva, forbundsformann Henrik Jørgensen og forbundssekretær Odd Kjølstad var invitert. Jada, redaktøren av Telepensjonisten var der også etter invitasjon, men hun kaller jeg ikke VIP akkurat.

Kjølstad tilbød seg å kjøre, men nølte med å kjøre gjennom Drammen sentrum som kan være temmelig komplisert selv utenom rustrafikken, for å hente meg. Derfor fikk jeg en behagelig togreise til Tønsberg hvor Tor i forbundsstyret møtte meg på stasjonen og kjørte meg til møtelokalet.

Etter en kort velkomsttale av lederen, Astrid Fagernes, ble vi servert deilige snitter og kringle.

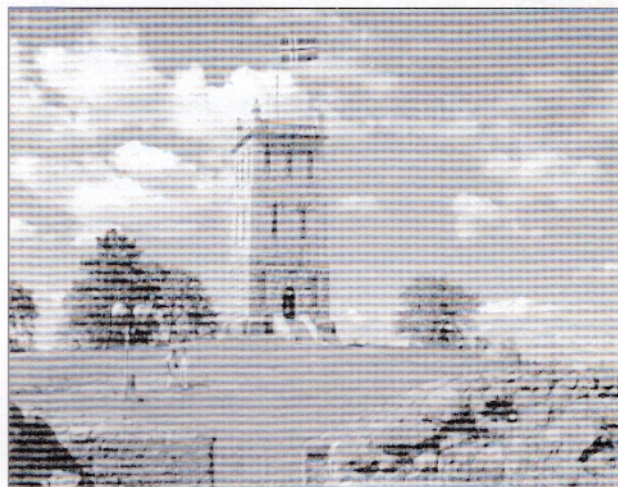
Så fikk Støyva ordet og fortalte lekende lett uten manuskript, om etterlattepensjoner, tilleggspensjoner og statspensjoner. Hva den mannen ikke vet om pensjoner er ikke verd å vite. Og lekende lett svarte han også på de mest kompliserte spørsmålene, kompliserte kanskje for de av oss som ikke hadde opplevd de problemene som kom frem.

Så var det forbundsformann Jørgensens tur. Han holdt en glimrende tale om politikernes svikt fra valgløftene for oss pensjonister. Han ba oss følge godt med i Stortingsdebattene og merke oss de politikere eller partier vi ikke skal bruke stemmeseddelen vår på. Stemmeseddelen er det eneste middelet vi har som kan vise vårt standpunkt. Og er det noe politikere er redde for, så er det ikke å bli gjenvalgt, sa Jørgensen.

Fortsatt fra forrige side

Jeg har vært heldig

ettermiddagskaffen med noe å «biteti» i en hytte eid av en av foreningens medlemmer, Johanne Stokke. Underveis fortalte jeg om seminaret i Stavern jeg nettopp hadde kommet fra, og jeg trakk også gevinsten som Astrid vant. Vi nådde Tynset kl. 21 om kvelden.

Så var det utlodning av mange gevinster som medlemmene selv hadde brakt med seg. Også restene av snitter og kringle ble loddet ut. Verken Kjølstad eller jeg vant noe, men vi fikk forært hver vår tallerken snitter eller kringle som nistemått til hjemreisen, ble det sagt.

Hjemreisen gikk veldig greit fordi E18 har gatebelysning nesten hele veien. Vestfold er et tettbefolket fylke og er belastet med mange trafikkulykker hvert år, så belysningen langs E18 kan kanskje hjelpe på denne ulykkesstatistikken.

Kjølstad kjørte meg helt hjem, men da hadde han jo guide gjennom Drammen ved siden av seg. I hvert fall har jeg ikke hørt om noen bil som fortsatt kjører rundt i ring i en av våre utallige rundkjøringer. Så takk Tønsberg for at jeg fikk komme og for et hyggelig møte.

Liv

Foreningens neste tur er til Tron-fjellet. Jeg skulle så gjerne blitt med dit, men jeg kan nok ikke reise til Tynset hver fjortende dag, så takk snille Tynset som ville ha meg med. Jeg kommer så gjerne tilbake.

Liv...

Høsttur til Sanderstølen Høyfjellshotell

fra 8.9 til 11.9.98

Den 8.9.98 dro 52 telepensjonister fra Østfold på en 4 dagers tur til Sanderstølen Høyfjellshotell. Sjøføren vår het Per – en røslig kar. Ferden begynte for 26 personer fra Sarpsborg torg kl. 7.30, og tok opp 4 «ungdommer» angivelig fra Esso Taverna, Fr.stad, og 23 spreke pensjonister fra Esso Taverna, Moss. 4 pensjonister + 1 hund tok privatbilen i bruk.

Og nå gikk det over stokk og stein – i skyet vær – til dels med regn.

Men hele gjengen var glad til sinns – i hvert fall er det det jeg minns! Og Norge – det er et vakkert land – ikke minst når en kjører langs Sperillens strand. Vannet det lå der blikk stille, man kunne se skyer og fjell – ja, hele naturen – i elven om man ville!

Underveis vi tok en liten stopp på Ringerike Gjestegård – for å unne oss litt innabords med en kaffetår.

Etter 6 timers kjøring kom vi fram til Sanderstølen, som ligger 850 m.o.h. mellom Hallingdal og Valdres.

Vel fremme kom vi akkurat i tide til å begynne på et 3 dagers etagilde – hvert måltid med flere bord med utsøkt mat ja, der var det nok noe for enhver smak!

Om kvelden hadde vi hyggelig samvær med gamle venner og kolleger. Og dans var det for de som ønsket det.

Onsdag tok Per med de av oss som hadde lyst til det på en 4 t. busstur over Hemsedal. Langs Tisleifjorden via Panoramaveien, over Golsfjellet til Oset. Denne dagen hadde vi med oss en lommekjent guide.

Og atter en gang fikk vi oppleve Norges stor-slagne natur! Av og til var vi ganske høyt oppe, og så skyene eller tåken ligge under oss som et skille over vannet.

Enkelte steder lå det fine gårder ensomt langt oppe i lia, tilsynelatende utenfor vanlig alfarvei. Jeg tenkte i mitt stille sinn, hvordan komme til Obs eller Stopp herifra – og hva med dagens avis og post og regninger. Men – som vi sier i Østfold: «Det årnær seg nok».

Vi tok en stopp på Vaset tunet, hvor vi fikk oppleve en samling av seterstuer som var opptil 200 år gamle. Jeg følte meg faktisk hjemme der!

Til middag den siste dagen var det lagt opp til en festlig avslutning på turen, med sanger for alle og rikelig med vitser av våre to vitsemakere – Erik og Kåre. Og – vi må ikke glemme Kåres vakre tale til damene!

Hjemreisen gikk via Gol, hvor vi hadde en times opphold. Ringerike Gjestegård fikk også denne dagen oppleve en fin gjeng telepensjonister, før innspurten til Østfold tok fatt. Høstturen til fjells for Østfoldpensjonistene 98 var vellykket over!

Elsje Myhren.

Med telepensjonistene i Haugesund på tur til Praha

24. august til 1. september 1998

Av Eva B. Larsen og Arne L. Fosse

Det var en glad og forventningsfull gjeng telepensjonister med venner, 41 i alt, som møttes på bussterminalen ved Flotmyr i Haugesund mandag 24. august kl. 11.00. Nå skulle turen til Praha starte. Turen over fjellet til Larvik hvorfra vi skulle ta båten over til Fredrikshavn gikk fint, stemningen i bussen var på topp, historier ble fortalt, kaffe servert og søtsaker sendt rundt. Vel fremme i Larvik fikk vi av guiden utlevert våre lugarnummer. Overfarten var fin, blikkstilte sjø og en deilig middag vi kunne nyte til fulle. Etter en tur i taxfree-butikken kunne en gå til ro om en ønsket, men hvem kunne vel det når en har ferie og flott levende musikk i restauranten.

Neste morgen ble vi vekket kl. 06.00, for ilandstigning etter en solid frokost. Danmark så vi for det meste gjennom bussvinduet mens bussen summet jevnt gjennom det flate landskapet og det viste seg snart at vi hadde fått en fantastisk sjåfør som både kunne kjøre buss og underholde passasjerene samtidig. Leder i foreningen – som har hatt mye arbeid i forbindelsen med tilrettelegging av turen – hadde noen tankevekkende «ord for dagen» hver morgen, Guiden serverte kaffe og ga oss litt hjernetrim på de lengste etappene.

I Tyskland ble det stopp hos Duborg for handling for de som ønsket det, men den første overnatting var i Magdeburg på et førsteklasses hotell med deilige rom. Etter frokost onsdag ble kursen satt mot Dresden – en av Tysklands tidligere vakreste byer før den i februar 1945 ble bombet flat og 300 - 400.000 mennesker omkom. Her hadde vi en kort formiddagsstopp og kunne konstatere at restaureringsarbeidene fortsatt foregikk. Ferden mot den tsjekkiske grensen gikk videre, og vi stoppet ved Therezienstadt. Her var det under 2. Verdenskrig konsentrasjonsleir for jøder, og de mange tusen jødiske gravene er et nedslående bevis på den tyske Wehrmachts grusomhet.

Utsikt over Praha

Når en kjører gjennom landskapet på autobahn ser en stort sett bare vidder av jordbruksland på begge sider, av og til landsbyer både til høyre og venstre for vegen og kanskje konturene av en storby i det fjerne. Da vi kom til den tsjekkiske grensen var det kø av biler. Det tok oss ca. 1/2 time før vi kom vel gjennom, tollerne og politi – først fra Tyskland og deretter fra Tsjekia – kom og sjekket alles pass, men fant intet å bemerke. Vel over grensen gikk ferden videre gjennom et landskap mer kupert og skogkledd med fjell i horisonten før vi etter en lang dag ankom Praha og tok inn på hotellet ved 20-tiden. Her var rommene rene og ryddige, men ikke av samme høye standard som i Tyskland, vi var nok blitt litt bortskjemt i så måte.

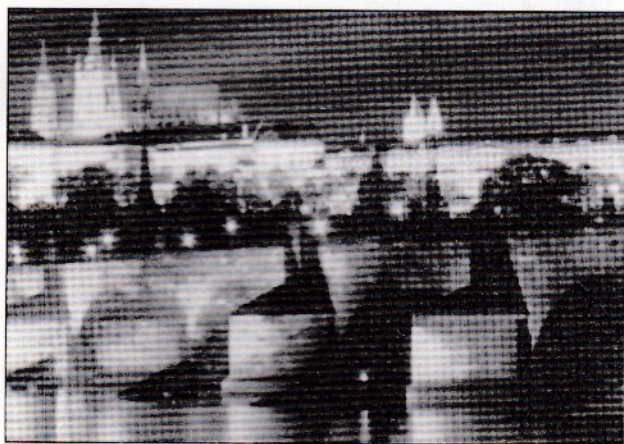
Etter frokost torsdag startet vi på en 3,5 timers vandring gjennom Prahats mange bilfrie gater. Turen startet ved inngangen til Prahats gamle kongeborg på høyden hvor nå presidenten bor. Praha er en fantastisk by som kan besøkes om igjen og om igjen. Her har du Vetus-kirken i all sin prakt, flere hundre år gamle bygninger tæret av tidens tann, men fremdeles godt bevart. Vi vandret på den gylne gate, en smal gate belagt med brosten og med små hus hvor kunstnere av

alle slag har slått seg ned. Her var det mulighet til å velge mellom 10-20 forskjellige konserter. Bare så synd vi bare kunne være et sted om gangen.

Vi vandret videre på Karlsbroen i et yrende folkeliv og deretter opp til det gamle torg hvor vi beskuet Prahas astronomiske ur som slo sine slag og åpnet sine dører for disiplenes rundgang. Her var det litt av et folkehav på den tiden. Dagen ble avsluttet på restauranten U-Fleku, et typisk tsjekkisk utested, et nedlagt bryggeri, bygget om til restaurant med flere rom og med forskjellige typer underholdning. Vi fikk oppleve en underholdende kabaret, riktignok på tsjekkisk, men musikken og dansen forsto vi. Stemningen, ja den var på topp, en riktig fornøyet kveld.

Fredag kunne vi ta det litt mer med ro etter frokost. Bussen tok oss til markedet kl. 10.00, og deretter til sentrum med sine sjarmerende gater, små spesialbutikker og utekaféer. Temperaturen var ikke så altfor høy, mellom 15 og 18 grader og litt sur vind, men i solen var det lunt og deilig. Vi var ikke det spor misunnelige på dem som uken før hadde hatt 35 grader. Etter lunsj besøkte vi det nye torg, den Vaslavske plass, hvor det var et minnesmerke over Jan Palach, studenten som brant seg til døde i 1968. Her var nå plassert blomster til minne om at det i år var 30 år siden studentene protesterte mot den Sovjetiske innmarsj i Tsjekkoslovakia.

Kvelden tilbrakte vi på båttur på elven Moldau med middag. Og her ble det fin stemning. Deilig middag, levende musikk, tusenvis med lys fra Praha by og nymåne. Her ble det danset

Kveldstur på Moldau

Minnesmerket over Jan Palach

og sunget. I kontrast til dette opplevde vi på veien ned til kaien en demonstrasjon som slett ikke var ufarlig. Det ble fortalt at politistyrker fra forskjellige steder i landet var innkalt, de fryktet for voldelig demonstrasjon av flere tusen ungdommer når de skulle minnes de tunge dagene i 1968. Mens vi koste oss på Moldau kunne vi følge et helikopter som sirklet over byens sentrum med lyskastere.

Lørdag morgen var det tur til den sjarmerende lille byen Karlstejn som ligger lunt til i et vakkert skogkledd distrikt. Det gotiske slottet fra det 14. århundre dominerte åssiden og ble bygd av keiser Karl IV for å oppbevare de keiserlige skatter, deriblant kronjuvelene og for å huse Karl IV's store samling relikvier. Fra parkeringsplassen og opp til slottet var det ca. 1/2 t. spasertur, eller litt kortere dersom man valgte hestedrosje. Spaserturen kunne også ta flere halvtimer, da det har var butikker på begge sider av veien som solgte krystall, gaveartikler og souvenirer, så her fikk pengene ben å gå på. På slottet – hvor store restaureringsarbeider foregikk – gikk vi inn puljevis, og mens vi ventet på tur fikk vi se et virkelige tsjekkisk brudedefølge. Slottet var et populært sted å holde bryllup, fortalte guiden. Etter omvisningen returnerte vi til hotellet med bæreposer fulle av vakkert krystall og dagen ble avsluttet på hotellet med hyggelig samvær til ut i de små timer.

Søndag morgen sa vi farvel til Praha og turen gikk nordover igjen. Første stopp var Berlin

St. Nicolaus Kirken

hvor vi tok inn på et hypermoderne hotel, bare 2 år gammelt, i den tidligere østtyske bydelen. På ettermiddagen hadde vi en tur til de mest kjente

stedene så som Alexander Platz, Markuskirken, Unter den Linden og Brandenburger Tor. En velopplagt og inspirerende guide rettledet oss, men det ble bare så alt for kort tid. Vi avsluttet dagen på Kurfyrstendam der vår restaurant lå og hvor vi hadde deilig middag.

Mandag gikk turen til Middelfart i Danmark og avskjedsmiddag. Sjøfører og guide ble overrakt en gave fra samtlige og de fikk begge mange gode ord. Også leder i Pensjonistforeningen fikk takk for en hundre prosent vellykket tur, godt planlagt fra alle hold. Vi var blitt en godt sammensveiset gjeng, hvor noen hver hadde ytt sitt til underholdning og hyggelig samvær.

Den neste dag var det tradisjonelt besøk hos slakteren i Hirtshals før vi tok båten som kl. 13.45 satte kursen mot Kristiansand der vi ankom kl. 18.15 og la ut på den siste etappen over Stavanger og hjem til Haugesund der vi kom litt over midnatt. En minneverdig tur var slutt.

Nå venter vi på ny tur i 1999. Mange vil sikkert være med oss. Men hvor hen mon skal den turen gå?

Tur til Prøysenhuset/Prøysenstua

Vi i Telepensjonistenes forening Gudbrandsdal hadde blitt enige om en en-dags busstur på høstkanten. Valget falt på Prøysenhuset/Prøysenstua. Styret hadde bestemt å sponse turen. Dette gjorde at den ble kjempebillig, bare kr. 200 pr. snute. Dette gjaldt også ektefeller eller samboere. Vi har utlodning på møtene våre, og når premiene er vinflasker, går loddsalget strykende.

Klokken 09.00 den 27. august startet vi opp fra Otta skysstasjon. Det hadde meldt seg på 22 stk., ikke verst av et medlemstall på 36. Været var til dels bra, det regna i hvert fall ikke, men vinden var stri. Sjåfør var vi veldig heldige med. Steinar Grottløkken er en trivelig kar og profesjonell sjåfør. Ja, så kjørte vi da, og tok opp de påmeldte nedover hele Gudbrandsdalen.

Når alle var ombord kommet, ønsket leder Magnhild Syrrist velkommen, med disse velvalgte ord:

Velkommen alle med Ottadalen Billag på tur, det heiter vel ut på tur aldri sur.
Eg håper at det og gjeld oss, ungdommelige, men pensjonister til tross.

Nå er det berre ein-dags ferd, men neste år blir det ei anna gjerd
Da blir det kanskje tre dager te for da ska oss ha ein arrangementskomite som kjem med ideer og set ut i livet og oss vil alle da og bli med.

Tenk å vera friske, raske og glade kan oss vel noen gang bedre ha det.
Eg var igår på besøk på et gamlehjem der sat døm i rullestol, der eg var sat det fem.

Den eine sa, «Nå er det vel for seint ein skulle reise når ein var god te beins.»

a oss sende ein hemmeleg takk åt forsynet, som har gjort at oss kan få lov til å fornye oss med denne herlege turen med buss oss har vel aldri hatt nokon bedre skyss.

Oss er alle venner og godt forlikte og snart får oss Prøysenhuset i sikte. Tenk om en har hugsa alt denne mannen har sagt, ja det var gut med ordet i si makt.

La oss nyte dagen, og ha det i sinnet det denne karen la oss på minnet at alle har et syskjebån på Gjøvik som var så fantastisk slik at alt oss andre gjer er verdt null, (men det er veit oss berre tull).
Oss veit at oss er som Kong Salomo og Jørgen hattemaker er berre god.

For sola skin på deg så skuggen fell på meg men graset er grønt for aille
Ha en god dag og en fin tur.

Hvor tar hun det fra, denne dama. Første stopp var kaffe og rundstykker på Rudshøgda. Deretter kjørte bussen oss til Prøysenstua. Præstvegen var ikke så lang å gå, men vinden var isende kald. Det var vemodig å gå over dørstokken i Prøysenstua. Vi fikk innblikk i hvordan husmannen hadde det for ikke så lenge siden. For oss i teknikkens og microbølgeovens tidsalder, var det vanskelig å forestille seg at mor Prøysen ikke engang hadde vedkomfyr på sitt kjøkken. En guide fortalde og las småstubber fra Prøysens bok. Det var da det og itte nå. Dette var en stille og trivelig stund. Så gjekk ferden til Prøysenhuset. Et fint museum og ettermæle, med mye artig å se. Etter at vi hadde gått omkring der vel og lenge, gikk turen til Moelven Hotell, hvor en bedre lunsj ventet. Smått om senn begynte tilbaketuren. For å få litt avveksling fra E6, kjørte vi en sviptur om Gausdal. En vakker bygd. Da bussen returnerte til Otta om ettermiddagen, var alle vel tilfredse, og som vi skrev i skolestuen, alle var enige om at det hadde vært en fin dag.

En hilsen til alle fra Gudbrandsdalen
Reidun T.
Sekr.

Info fra forbundskontoret

Denne gangen har jeg fått tilsendt så mange referater fra turer at jeg kunne fylle hele bladet med dem. Dere som ikke har fått med historien sin denne gangen, vil finne den igjen i senere utgaver av Telepensjonisten. Beklager forsinkelsen.

Liv

Lån fra Statens Pensjonskasse

Statens Pensjonskasse har informert om at alders- og uførepensjonister og etterlattepensjonister som er medlem av Statens Pensjonskasse, kan innvilges lån etter nærmere angitte vilkår. Låntaker må bo i og være eier/medeier av boligen. Det kan innvilges inntil kr. 350.000,- for kjøp av innskudsleilighet, kjøp av selveierbolig/selveierleilighet, bygging av selveierbolig, utvidelse og ombygging av bolig, refinansiering av boliglån, skifteoppgjør i forbindelse med separasjon/skilsmiss.

Krav til sikkerhet: Det forutsettes pantesikkerhet innenfor 80% av det laveste beløp av lånetakst eventuelt kjøpesum. Taksten skal ikke være eldre enn 1 år. Renten er f.t. 4,5% p.a. (pr. september/98). Nedbetalingstid maksimalt 30 år.

Spørsmål om ordningen og søknadsskjema:
Henv. Statens Pensjonskasse tlf. 22 24 15 00, menyvalg 3.

Telenors kalender 1999

Telenors kalender (7. Sans) for 1999 er bestilt i et antall som skulle være tilstrekkelig til alle medlemmer av lokalforeningene. Et antall kalendere vil bli sendt til hver lokalforening som må sørge for fordeling til sine medlemmer. Et antall omslag til kalendere beregnet på nye medlemmer vil også bli sendt ut samtidig. Vi har fått opplyst at kalenderne skal sendes ut i uke 47 slik at det vil være god tid til utdeling til medlemmene før jul.

Boken «Pensjonistøkonomi» i ny utgave

Boken «Pensjonistøkonomi» redigert av pensjonistrådgiver Harald Engelstad er kommet i ny utgave pr. august/1998. Boken gir nyttig oversikt over regler for ytelser fra folketrygden, Statens Pensjonskasse, samordning, skatt, økonomiske støtteordninger m.v.

Boken er utgitt fra forlaget Wennergren-Cappelen og kan kjøpes/bestilles i bokhandlene. Pris: kr. 225,-

«Åpen Linje»

Som kjent får alle medlemmer av Telepensjonistenes Landsforbund normalt tilsendt Telenors bedriftsavis «Åpen Linje». Noen av våre medlemmer er imidlertid av ulike grunner ikke interessert i avisen. De som ikke ønsker å få «Åpen Linje» tilsendt, kan melde fra om dette til Wenche Haugeng, Telenor Konsernkommunikasjon, tlf. 22 77 77 31 eller forbundskontoret, tlf. 22 77 87 12.

For nye medlemmer som lokalforeningene rapporterer til forbundskontoret, bør det heretter opplyses om vedkommende ønsker å få tilsendt «Åpen Linje». (Blankettene for melding om nye medlemmer vil bli endret slik at opplysning om dette påføres).

Har du mottatt «Telepensjonisten» nr. 3/98?

Som et tiltak i vår vervingskampanje ble «Telepensjonisten» nr. 3/98 distribuert til medlemmer og til telepensjonister som ikke var medlemmer pr. september i år. Vi brukte da et annet adresseregister enn det som vi normalt bruker. Dette førte dessverre til mange feiladresseringer som vi senere har rettet opp manuelt. Vi beklager derfor at en del av våre medlemmer fikk bladet tilsendt noe forsinket, men vi håper at alle medlemmer nå har mottatt nr. 3. Dersom noen medlemmer mot formodning ikke skulle ha mottatt nr. 3/98, kan de få tilsendt dette bladet ved henvendelse til sin lokalforenings styre eller forbundskontoret.

Vervingskampanjen/1998 – Nye medlemmer

Vervingskampanjen som forbundet og forening-
en har hatt gående i høst, har pr. 30. november
gitt følgende antall nye medlemmer:

Lokalforening	Nye medlemmer
Arendal	3
Bergen	23
Drammen	4
Gjøvik	3
Glåmdal	2
Hamar	4
Haugesund	2
Kristiansund	3
Lillestrøm	6
Molde	6
Ofoten/Sør-Troms	3
Oslo	25
Ringerike	4
Sentrale enheter	1
Skien	4
Stavanger	4
Tromsø	7
Trondheim	40
Tønsberg	9
Østfold	15
Ålesund	1
Sum	169

PC-pakke for telepensjonister?

Det er sendt forslag til Telenor om at det – med
bakgrunn i det tilbud om hjemme-PC som er
under utvikling for de ansatte – også blir utvik-
let en særskilt PC-pakke for telepensjonister.

ISDN-tilknytning for telepensjonister

Telepensjonister fra før 1.1.1997, som har tjene-
stemannsabonnement, kan bestille ISDN-til-
knytning uten å miste fordelene med lav fastav-
gift. Differansen i pris mellom nåværende
tjenestemannsabonnement og et abonnement
med ISDN-tilknytning, blir den samme som
vanlige kunder betaler, for tiden kr. 42,- pr.
måned. Månedlig fastavgift for ISDN-tilknyt-
ning med tjenestemannsabonnement blir der-
med kr. 48,- med dagens takstnivå.

Med ISDN-tilknytning får du digital forbindelse
til din telefonsentral, og du vil disponere to
kanaler. Dermed kan du ha fax stående perma-
nent, eller du kan operere på Internett uten at
din telefon er opptatt. Du får hurtigere og bedre
utnyttelse av Internett.

Vær oppmerksom på at overgangen til ISDN
fordrer en del «investeringsutgifter». Din tele-
fon må enten skiftes til nytt digitalt apparat (fra
kr. 900) eller, hvis du vil beholde ditt gamle
telefonapparat, blir det nødvendig med en
omformer (ca. kr. 1.500). Omformer vil også
være nødvendig for fax'en, som er analog.
Endelig vil det være nødvendig med et ISDN-
kort i din PC (ca. kr. 500). Vær ellers også opp-
merksom på at det kjøres ofte kampanjetilbud i
dette markedet, særlig opp mot større høytider
og ferietid.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5002 BERGEN	55 96 80 96
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2800 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøysaveg 12, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 61
Gudbrandsdal:	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Marthe J. Pedersen, Kirkegt. 165, 5500 HAUGESUND	52 71 52 20
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Agnete Lindeberg, Hanneviktoppen 37, 4629 KRISTIANSAND	38 03 19 27
Kristiansund:	Lisbeth Greger, Banavn. 7 b, 6500 KRISTIANSUND	71 67 28 81
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Egil Iversen, Bekkefare 2 e, 2600 LILLEHAMMER	61 25 00 37
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Edith Susæg, Rich. Withsgt. 12, 8300 SVOLVÆR	76 07 06 40
Molde:	Sigrud Jordhøy, Torbjørnsvei 13, 6400 MOLDE	71 25 33 13
Namsos:	Mary Solvik, Dr. Hummelsvei 6, 7800 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hestekoene 2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Olaug Lind-Olsen, Heggen allé 71, 9400 HARSTAD	77 06 26 30
Oslo:	Arne Kristensen, Larsbråtvn. 1, 0674 OSLO	22 32 30 12
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3500 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Roald Pettersen, Fredensborgvn. 114, 8003 BODØ	75 52 14 92
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morksv. 18, 2000 LILLESTRØM	63 83 89 23
Skien:	Olav Hantveit, Falkumsjordet 22, 3722 SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4030 HINNA	51 58 72 20
Steinkjer:	Ole Halsauet, Karjolveien 67, 7700 STEINKJER	74 16 75 80
Tromsø:	Randi Sjørem, Bentsjordvn. 5, 9006 TROMSØ	77 68 29 43
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefare 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Oddveig Saure, Ørnestua 12, 6009 ÅLESUND	70 13 78 30